

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členiek JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Tatiany Hanečkovej v právnej veci žalobcu: **M. K.**, bytom S. P., zastúpeného advokátom JUDr. M. B., B., proti žalovanému **M. V.**, B., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p. KM-126/PK-2004 zo dňa 30.7.2004, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 43/05-42 zo dňa 2.5.2007, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 43/05-42 zo dňa 2.5.2007 **potvrďuje**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia č. p. KM-126/PK-2004 zo dňa 30.7.2004, ktorým žalovaný potvrdil na rozklad žalobcu personálny rozkaz M. V. (ďalej len minister) č. 171 zo dňa 18.5.2004 o prepustení

žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru (ďalej len PZ) podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon), z dôvodu, že žalobca porušil zvlášť hrubým spôsobom služobnú prísahu, pretože v čase výkonu štátnej služby, bol svojim nadriadeným podrobený dychovej skúške, ktorou bolo u žalobcu zistené množstvo alkoholu 0,23 mg/l, teda 0,48‰ alkoholu v krvi.

Krajský súd dospel k záveru, že správne orgány dostatočne zistili skutkový stav veci a tento aj po právnej stránke správne posúdili, samotné konanie o prepustení žalobcu zo služobného pomeru prebehlo na základe zákona a v jeho medziach. Dôkazy na preukázanie protiprávneho konania žalobcu boli získané na základe vlastného šetrenia správnych orgánov zákonným spôsobom a po ich náležitom vyhodnotení bolo zistené a po právnej stránke správne kvalifikované protiprávne konanie žalobcu nezlučiteľné s postavením príslušníka PZ.

Neprihliadol na námietku žalobcu spochybňujúcu funkčnosť prístroja, ktorým bola skúška na alkohol v krvi vykonaná, ktorú žalovaný vyvrátil tým, že predložil certifikáty o overení, ktoré predstavovali dostatočný dôkaz o funkčnosti prístroja.

Pri posudzovaní intenzity porušenia služobnej prísahy a služobných povinností, prihliadol predovšetkým na rozkaz ministra č. 63/2003 zo dňa 14.5.2003, ktorým sa zmenil a doplnil rozkaz ministra č. 2/2002 o úlohách na zvýšenie disciplíny príslušníkov policajného zboru, ktorý priamo a jednoznačne vymedzuje právne následky zistenia, že policajt nastúpil do výkonu služby pod vplyvom alkoholu alebo iných návykových látok, keď ustanovuje, že takéto konanie sa bude považovať za porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom.

Proti rozsudku podal žalobca včas odvolanie, ktorým namietal najmä nedostatočné prešetrenie veci a nesprávne vyhodnotenie preukázaných skutočností. Poukázal na to, že žalovaný ho najprv riešil disciplinárne, čo potvrdzuje, že jeho

konanie nenapĺňa pojmové znaky skutkovej podstaty prepustenia podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona, ale len znaky skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia, nakoľko v opačnom prípade by ho žalovaný ihneď prepustil.

Ďalej namietal, že požitie alkoholických nápojov nebolo spoľahlivo preukázané nakoľko nameraný výsledok zmizol, resp. sa stratil, čo potvrdzuje nespoľahlivosť prístroja, pričom poprel požitie alkoholických nápojov pred alebo počas výkonu služby.

Poukázal na to, že od nstržm. M. vedel, že JUDr. P. konal na priamy rozkaz zástupcu riaditeľa SOŠ PZ pplk. A., ktorý napriek svojej účasti v tesnej blízkosti výkonu dychovej skúšky, sa tejto nezúčastnil. Ppráp. Š. aj nstržm. M. mu potvrdili a prehlásili nielen pred ním ale aj pred ostatnými kolegami, že úradné záznamy spracovali pod tlakom a hrozbou JUDr. P.. Uviedol, že nemohli poznať výsledok skúšky, pretože v čase jej vykonania a tesne po nej sa zdržiavali v inej miestnosti a napriek tomu, že vykonali dychovú skúšku pred ním, čo potvrdili aj v úradných záznamoch, v zázname o vykonaní dychovej skúšky č. p. SPC-93-54/SOŠ-2004 je výsledok zaznamenaný 10 minút pred výsledkami uvedených kolegov, čo nasvedčuje neoprávnenému a nezákonnému konaniu v jeho neprospech.

Podľa jeho názoru vzhľadom na predchádzajúci viacročný čestný, statočný a disciplinovaný výkon štátnej služby je vyvodenie personálneho opatrenia za skutok, ktorý je predmetom konania, nielen neadekvátne prísne ale aj nespravodlivé, nakoľko nikdy nemal problém sa požívaním alkoholických nápojov a nikdy nebol na pracovisku pod ich vplyvom, čo je žalovanému známe a možno to preukázať knihou kontrol na požívanie alkoholu.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu poukázal na to, že podobné námietky žalobca uplatnil vo svojom rozklade proti personálnemu rozkazu ako aj v žalobe a všetky boli vyvrátené a podrobne zdôvodnené predovšetkým v rozhodnutí ministra č. p. KM-126/PK-2004 zo dňa 30.7.2004. K postupu nadriadeného uviedol, že tento nepochybil, ak žalobcu najskôr riešil disciplinárne, pretože také konanie je aj

porušením služobnej disciplíny a uložené disciplinárne opatrenie nakoniec nebolo realizované.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zo spisu prvostupňového súdu ako aj z administratívneho spisu žalovaného zistil, že žalobca bol personálnym rozkazom ministra č. 171 zo dňa 18.5.2004 prepustený podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona zo služobného pomeru príslušníka PZ, a to na tom skutkovom základe, že v čase výkonu štátnej služby, do ktorej nastúpil dňa 22.4.2004 o 19.30 hod., bol podrobený dychovej skúške na zistenie požitia alkoholických nápojov, ktorou bolo u neho v čase o 19.35 hod. zistené 0,23 mg/l alkoholu v dychu, teda v prepočte 0,48‰ alkoholu.

Z odôvodnenia personálneho rozkazu vyplýva, že skutkový stav bol zistený na základe šetrenia nadriadeného, ktorý ako dôkazy v zmysle § 238 zákona využil výsledky vlastného šetrenia, na základe ktorého bol zabezpečený záznam z kontroly na požitie alkoholických nápojov, ktorú vykonal vedúci personálneho a mzdového oddelenia SOŠ PZ u príslušníkov služobne zaradených v SOŠ PZ P..

Po vykonaní dychovej skúšky u žalobcu s pozitívnym výsledkom 0,23 mg/l tento videli prítomní nstržm. M. a ppráp. Š.. Merací prístroj bol následne položený na stôl s úmyslom vytlačiť záznam z nameranej hodnoty, avšak výsledok merania na displeji prístroja bol vymazaný, no ppráp. Š. a nstržm. M., ktorí boli pri vykonaní skúšky prítomní, skutočnosť, že u žalobcu bola vykonaná pozitívna dychová skúška s nameranou hodnotou 0,23 mg/l vo svojich záznamoch potvrdili.

Z personálneho rozkazu tiež vyplýva, že návrh na prepustenie žalobcu bol prerokovaný s ZO OZP v SR č. 8/5 P., ktorá k nemu zaujala súhlasné stanovisko.

Podľa záveru prvostupňového správneho orgánu žalobca svojim konaním porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a preto jeho ponechanie v služobnom pomere príslušníka PZ by bolo na ujmu dôležitých záujmov

štátnej služby. Zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy videl v tom, že žalobca nebol čestným a disciplinovaným príslušníkom PZ, pretože vykonával štátnu službu pod vplyvom alkoholu napriek oboznámeniu sa so sprísnenými opatreniami. Zvlášť hrubého porušenia služobnej povinnosti sa dopustil tým, že dňa 22.4.2004 vykonával štátnu službu pod vplyvom alkoholu, nedodrжал služobnú disciplínu a nezdržal sa konania, ktoré mohlo narušiť vážnosť PZ alebo ohroziť dôveru v tento zbor, porušil čl. I písm. a/ bod 9 rozkazu ministra č. 6/1997 o úlohách na zvýšenie morálneho stavu a disciplíny príslušníkov PZ ako aj § 136 písm. d/ zákona a zvlášť hrubým spôsobom tým porušil základné povinnosti policajta podľa § 48 ods. 3 písm. a/, b/ g/ a h/ zákona.

Na základe podaného rozkladu žalovaný po preskúmaní predloženého materiálu a zhodnotení v ňom obsiahnutých dôkazov, najmä vyjadrenia žalobcu zo dňa 30.4.2004, stanoviska žalobcu k návrhu na jeho prepustenie zo dňa 13.5.2004, úradného záznamu JUDr. P. zo dňa 22.4.2004, záznamu o vykonaní dychovej skúšky zo dňa 22.4.2004, stanoviska pplk. Mgr. D. k rozkladu a úradných záznamov a doplnkov k nim ppráp. Š. a nstržm. M., prvostupňové správne rozhodnutie potvrdil. Podľa jeho záveru zadováženými dôkazmi boli zistené všetky právne relevantné okolnosti a konanie žalobcu, ktoré bolo dôvodom jeho prepustenia zo štátnej služby, mu bolo náležite preukázané.

Tvrdenie žalobcu o nameranej hodnote 0,00 mg/l. považoval za dostatočne vyvrátené najmä s poukazom na úradný záznam JUDr. P., z ktorého vyplýva, že pred vykonaním dychovej skúšky ho žalobca upozornil, že on si už skúšku vykonal s pozitívnym výsledkom a preto ho žalobca požiadal, aby od vykonania skúšky upustil a nabádal ho, aby skúšku za neho vykonal niektorý z prítomných kolegov. Po vyzvaní žalobcu, aby záznam o vykonaní skúšky podpísal, sa tento vyjadril, že záznam nepodpíše a ide k lekárovi. Vychádzal tiež z úradných záznamov ppráp. Š. a nstržm. M., ktorí v nich uviedli, že prístroj ukázal pozitívny výsledok 0,23 mg/l alkoholu v krvi, ktorý im JUDr. P. ukázal a tiež potvrdili, že žalobca pred vykonaním skúšky povedal, že ju nevykoná, lebo nafúka a že po vykonaní skúšky JUDr. P. položil prístroj na stôl a o výsledku spracovával záznam, no výsledok sa mu z prístroja nepodarilo vytlačiť, lebo bol vymazaný.

Domnienku žalobcu o nedostatočnom zohľadnení jeho argumentov a vykonštruovanom prepustení, nepovažoval žalovaný za relevantnú s poukazom na riadne zistenie všetkých relevantných okolností a vyhodnotenie dôkazov nadriadeným v súlade § 238 ods. 4 zákona, na základe čoho bolo konanie žalobcu náležite preukázané.

Podľa § 136 písm. d/ zákona policajt je povinný nepožívať alkoholické nápoje a iné návykové látky, požívatiny a liečivá, ktoré obsahujú alkohol a iné návykové látky, na miestach výkonu štátnej služby a v dobe výkonu štátnej služby ani mimo týchto miest, nenastupovať pod ich vplyvom do výkonu štátnej služby a dodržiavať ustanovený zákaz fajčenia na miestach, kde sa vykonáva štátna služba, ak si to vyžaduje dôležitý záujem štátnej služby, minister môže povoliť požívanie alkoholu, požívatin a liečiv obsahujúcich alkohol.

Podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Podľa I. časti písm. a/ bod 2 a 9 Rozkazu M. V. č. 6/1997 sa ukladá všetkým policajtom zdržať sa pri výkone služobnej činnosti konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť PZ a ohroziť dôveru občanov v tento zbor a nenastupovať pod vplyvom alkoholických nápojov do výkonu služby.

Podľa I. časti bod 3 Rozkazu M. V. č. 2/2002 v znení rozkazu č. 63/2003 sa za porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom považuje, ak sa u policajta pri nástupe do výkonu služby alebo počas výkonu služby zistí, že je pod vplyvom alkoholu alebo iných návykových látok.

Podľa § 233 zákona oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstarat' si na rozhodnutie potrebné podklady (ods. 1). Oprávnený orgán pri posudzovaní veci

objasňuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech alebo v neprospech účastníka konania (ods. 2).

Podľa § 238 zákona za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi (ods. 1). Dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a obhliadka (ods. 2). Oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (ods. 4).

Úlohou súdu v konaní bolo posúdiť, či správny orgán postupoval v súlade so zákonom a či konaním žalobcu boli naplnené znaky prepúšťacieho dôvodu podľa § 192 ods. 1, písm. e/ zákona z hľadiska jeho závažnosti a možného negatívneho vplyvu resp. v služobnom pomere.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení v administratívnom konaní vykonaného dokazovania sa stotožnil so záverom krajského súdu, že na základe správnych orgánom zadovaných a vykonaných dôkazov bolo možné dôvodne považovať konanie žalobcu kladené mu za vinu za dostatočne preukázané. V konaní nebolo spochybnené, že išlo o dôkazy zadované a vykonané v súlade s ustanovením § 238 ods. 2 zákona a vyhodnotené v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov v zmysle § 238 ods. 3 zákona, ktoré nasvedčovali tomu, že predmetný skutok sa stal tak, ako to uviedol správny orgán prvého stupňa vo svojom rozhodnutí. t. j., že žalobca sa dňa 22.4.2004 pred nástupom do výkonu služby podrobil dychovej skúške na zistenie požitia alkoholických nápojov s výsledkom 0,23 mg/l alkoholu (v prepočte 0,48‰ alkoholu v dychu). Krajský súd správne poukázal na to, že skutočnosť, že záznam o nameranej hodnote alkoholu nebol vytlačený a trvale zachytený na hmotnom nosiči bol síce pochybením (ktoré žalovaný vysvetlil technickým zlyhaním), ale v konečnom dôsledku, najmä s poukazom na obsah opakovaných úradných záznamov nstržm. M. a ppráp. Š., nevyvrátil záver o náležitom zistení skutkového stavu.

Uvedeným konaním aj podľa názoru odvolacieho súdu boli naplnené znaky prepúšťacieho dôvodu podľa § 192 ods. 1, písm. e/ zákona, pretože žalobca ním zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú prísahu a služobné povinnosti tak, že jeho ponechanie v služobnom pomere príslušníka PZ by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Krajský súd pri posudzovaní intenzity ich porušenia dôvodne prihliadal najmä na rozkazy ministra vnútra zamerané na zvýšenie morálneho stavu a disciplíny príslušníkov PZ, s ktorými bol žalobca riadne oboznámený.

Rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu ako aj žalovaného majú všetky formálne a obsahové náležitosti (§ 241 zákona), sú náležité a podrobne odôvodnené, pričom žalovaný správny orgán sa vo svojom rozhodnutí náležitým spôsobom vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu, vznesenými v jeho odvolaní. Svoje stanovisko k námietkam vzneseným v žalobe, okrem iných aj k námietke spochybňujúcej funkčnosť meracieho prístroja, ktorým bola vykonaná dychová skúška, krajský súd náležitým spôsobom odôvodnil, preto odvolací súd ju nepovažoval za dôvodnú.

Aj keď súd nemal dôvod pochybovať o predchádzajúcom čestnom, statočnom a disciplinovanom výkone štátnej služby žalobcu v minulosti, táto okolnosť nevyvrátila záver o nezlučiteľnosti preukázaného konania s postavením príslušníka PZ a dôvodnosti aplikácie ustanovenia § 192 ods. 1, písm. e/ zákona.

Z uvedených dôvodov odvolací súd nepovažoval námietky žalobcu za spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého žalovaného a súd prvého stupňa nepochybil, ak žalobu ako nedôvodnú zamietol. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c a § 250k ods. 1 OSP, keď neúspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, dňa 25. marca 2008

JUDr. Igor B e l k o, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia :